

عنوان مقاله:

شاخص های محیط انسان ساخت و تاثیرات آن بر آلودگی هوا (مطالعه موردی: محدوده پیرامونی چهارده ایستگاه سنجش کیفیت هوا در شهر تهران)

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 20، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اسفندیار زبردست - استاد دانشکده شهرسازی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

حسین ریاضی - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی و در پی آن طراحی مشخصه های محیط انسان ساخت، می تواند بر نحوه ی زندگی در شهرها و سلامت عمومی شهروندان موثر باشد، چگونگی جریان های حرکتی و حمل و نقل شهری، مصادیقی تامل برانگیز از این تاثیرگذاری هستند. براین اساس، هدف اصلی این مطالعه، تحلیل اثرات سنجه های محیط انسان ساخت بر کیفیت هوای شهری است. در این رابطه، شاخص های محیط انسان ساخت در زمینه کاهش اتکا به حمل و نقل موتوری و ارتقای پیاده مداری، کاهش جزایرگرایی و افزایش ریه های تنفسی شهر از متون نظری استخراج و در محیط نرم افزار Arc Map مورد تحلیل قرار گرفت. در ادامه ارتباط شاخص های مذکور و میانگین غلظت سالیانه آلاینده ها PM_{10} ، O_3 ، NO ، NO_2 ، CO با غلظت آلاینده های هوا دارای همبستگی هستند. براساس تحلیل فضایی مرکز-پیرامون غلظت آلاینده ها، غلظت آلاینده ها در نواحی مرکزی و غیرمرکزی شهر متفاوت است. این ارتباط در زمینه دو آلاینده O_3 و PM_{10} به خوبی مشخص است، به طوری که با فاصله از مرکز شهر، آلاینده ی ثانویه O_3 افزایش یافته و آلاینده ی اولیه PM_{10} کاهش می یابند. همچنین تحلیل فضایی شاخص های محیط انسان ساخت نشان داد که با فاصله از مرکز شهر شاخص های تراکم جمعیتی، تراکم تقاطع ها، تراکم واحدهای خرده فروشی و مساحت فضاهای باز شهری کاهش می یابد.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، سلامت عمومی، آلودگی هوا، محیط انسان ساخت، تحلیل فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1780066>

